

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/9/2017
Identifikačné číslo spisu:	1213213497
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1213213497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: VODOHOSPODÁRSKA VÝSTAVBA, ŠTÁTNY PODNIK, Karloveská 2, 842 04 Bratislava, IČO: 00 156 752, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Slovenské elektrárne, a.s., Mlynské nivy 47, 821 09 Bratislava, IČO: 35 829 052, zastúpenému zamestnancom C.. D. O., v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, a o prerušení konania, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. septembra 2016, č. k. 4Cob/5/2016-838, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 20.11.2015, č. k. 24Cb/87/2013-615, návrh žalobcu zo dňa 12.05.2015, podaný na súde dňa 13.05.2015, na pokračovanie v konaní sp. zn. 24Cb/87/2013 ako nedôvodný zamietol. V odôvodnení uviedol, že uznesením, č. k. 24Cb/87/2013-215, zo dňa 04.09.2013, konanie prerušil do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 24Cb/50/2007 a sp. zn. 23Cb/132/2008. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 24Cb/50/2007 bolo rozhodnuté meritórnym rozhodnutím o určení absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG ale v konaní vedenom pod sp. zn. 23Cb/132/2008 nebolo právoplatne rozhodnuté. Súd tiež poukázal aj na prerušenie konania sp. zn. 3Cob/342/2013, vedeného na Krajskom súde v Bratislave, v ktorom odvolací súd rozhoduje o podanom odvolaní proti rozsudku vo veci sp. zn. 23Cb/132/2008, a ktoré konanie sp. zn. 3Cob/342/2013, je prerušené do právoplatného skončenia konania o dovolaní vedeného na Najvyššom súde SR, pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1Cob/84/2014-1328, o právoplatné skončenie ktorého opiera žalobca svoj návrh na pokračovanie konania sp. zn. 24Cb/87/2013.

2. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým rozhodnutím zo dňa 29. septembra 2016, č. k. 4Cob/5/2016-838, uznesenie Okresného súdu Bratislava II zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že v konaní sp. zn. 24Cb/50/2007 o žalobe o určenie neplatnosti zmluvy o VEG uzavretej medzi stranami konania dňa 10.03.2006, v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2006 bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.03.2015, č. k. 1Cob/84/2014-1328, ktorým bola táto zmluva vyslovená za neplatnú z dôvodov uvedených v rozsudku. Ďalej v odvolacom konaní vedenom na Najvyššom súde SR, pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 bolo dňa 29.06.2016 o dovolaní žalovaného rozhodnuté tak, že Najvyšší súd SR dovolanie zamietla. Vzhľadom na uvedené je právne irelevantné, že Krajský súd v Bratislave prerušil odvolacie konania, vedené pod sp. zn. 3Cob/342/2013 o určenie neplatnosti právneho úkonu a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 23Cb/132/2008-1738, zo dňa 14.05.2013, do právoplatného skončenia konania o dovolaní podanom proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1Cob/84/2011-1328, zo dňa 09.03.2015, nakoľko, ako bolo uvedené, Najvyšší súd SR dovolanie zamietol. Odvolací súd dospel k záveru, že podmienky na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. v predmetnej veci pominuli a v ďalšom konaní súd prvej inštancie rozhodne vo veci samej, t. j. vo veci o vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2010.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť odvodil od § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., a to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a odôvodnil ho tým, že uznesenie spočíva v nesprávnom právnom posúdení (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a ďalej, že v konaní sa žalovanému nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu znemožnilo uskutočňovanie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) C. s. p.) tým, že zrušujúce uznesenie je nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené a odôvodnenie nie je presvedčivé a neumožňuje kontrolu rozhodovania.

4. Za právnu otázku nevyriešenú v rozhodovacej praxi považuje dovolateľ otázku, či v prípade existencie dvoch prekážok odôvodňujúcich prerušenie súdneho konania, t. j. dvoch súdnych konaní, za odpadnutie prekážky možno považovať právoplatné skončenie čo i jedného z dvoch súdnych konaní, keď sa v nich rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prerušenom súdnom konaní. Žalovaný má za to, že nesprávnym právnym posúdením je právne posúdenie vedúce k záveru, že aj súdne konanie sp. zn. 23Cb/132/2008 bolo právoplatne skončené, napriek skutočnosti, že ešte stále prebieha odvolacie konania pred Krajským súdom v Bratislave, pod sp. zn. 3Cob/342/2013 a rozhodnutie vo veci v tomto súdnom konaní nie je právoplatné. Podľa názoru dovolateľa pokračovanie v konaní by mohlo znamenať množstvo úkonov vykonaných zbytočne, neúčelne a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Ďalej žalovaný má za to, že odvolací súd nesprávne právne posúdil, že uznesenie o zamietnutí návrhu na pokračovanie je rozhodnutím súdu prvej inštancie, proti ktorému je možné podať odvolanie, napriek tomu, že uvedené rozhodnutie (uznesenie) je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania. Taktiež dovolateľ namietal, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení neodôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že prekážky odôvodňujúce prerušenia tohto súdneho konania odpadli. Stručné odôvodnenie právneho posúdenia založeného na nesprávnom právnom posúdení správne zisteného skutkového stavu týkajúce sa existencie/trvania prekážok odôvodňujúcich prerušenie tohto súdneho konania je nejasné, nepresvedčivé, nezodpovedá správnej aplikácii práva na skutočný skutkový stav, je arbitrárne a neodpovedá na všetky skutkové a právne otázky zásadné, podstatné a významné pre toto rozhodnutie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Dovolanie bolo podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné

postavenie. Dovolanie aj podľa CSP nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho v súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Podľa ods. 2, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

10. Podľa dovolateľa je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené a odôvodnenie nie je presvedčivé a neumožňuje kontrolu rozhodovania.

11. Mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f) CSP je prípustný pri splnení základnej podmienky, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej a ak nie je táto podmienka splnená tak v druhom prípade, po splnení druhej základnej podmienky, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí. Tieto dve základné podmienky alternatívne neboli splnené. V danej veci bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na pokračovanie v konaní rozhodnutím odvolacieho súdu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu nešlo o konanie vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. Dovolací súd sa posudzovaním dovolania žalovaného podaného z dôvodov § 421 ods. 1 písm. b) CSP nezaoberal z dôvodov uvedených v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa právneho názoru, vyjadreného v tomto rozhodnutí je kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP a § 421 CSP neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 CSP. V uvedenom rozhodnutí Veľkého senátu sa uvádza, že „Ani za predchádzajúcej právnej úpravy (pozn. dovolacieho súdu: Občiansky súdny poriadok) nebol dovolací súd povinný posúdiť vždy opodstatnenosť dovolacej argumentácie v celej jej šírke. Vády zmatečnosti boli už podľa tejto právnej úpravy považované za procesné pochybenia najzásadnejšej povahy, ktoré boli rozhodovacou praxou a tiež právnou teóriou považované za natolko závažné, že dovolací súd po závere o ich existencii dovolaním

napadnuté rozhodnutia rušil bez toho, aby ich posudzoval z hľadiska správnosti v nich zaujatých právnych záverov. Existencia procesných väd zmätočnosti uvedených v § 420 CSP zakladá prípustnosť dovolania a zároveň jeho opodstatnenosť. So zreteľom na túto povahu a procesné dôsledky každej zväd zmätočnosti vedie súbežné uplatnenie oboch dôvodov prípustnosti dovolania (§ 420 CSP a § 421 CSP) k tomu, že dovolací súd sa obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 CSP. Pokiaľ by postupoval inak (a skúmal opodstatnenosť uplatnenia dovolacieho dôvodu ešte aj podľa § 421 CSP), prehliadal by zreteľné vnútorné protirečenie argumentácie samotného dovolateľa, ktoré spočíva vtom, že dovolateľ poukazujúci na nesprávne právne posúdenie súbežne tvrdí existenciu takého mimoriadne závažného a neprehliadnuteľného dôvodu (existenciu vady zmätočnosti), pre ktorý napadnuté rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané. Dovolanie nemôže byť úspešne založené na argumentácii týkajúcej sa nesprávnosti právneho posúdenia odvolacieho súdu v niektorej právnej otázke (§ 421 CSP), keď je v ňom súbežne uplatnená (protirečivá) argumentácia dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd za daného procesného stavu (zmätočnosti) vôbec nemal prikrčiť k právnomu posúdeniu ako takému."

13. Právny názor, ktorý je vyjadrený v tomto rozhodnutí (1VCdo/2/2017) je pre senáty najvyššieho súdu záväzný (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP).

14. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.